

Stránka nejen pro děti ...

Advent je doba příprav a očekávání. Nejvíce se těšíme asi na Vánoce a na dárky, které snad i letos na nás budou pod stromečkem čekat. Aby nám to čekání uteklo rychleji, napíšu vám zde příběh, který jsem dostal od jedné paní, co sice nemůže moc chodit, ale pravidelně jí vídám v kostele.

Na lavici v městském parku sedí invalida. Lhostejný je mu život, už nevěří více v lidi. Seběhlo se toho tolik – nouze, zklamání, bída. Už není dobrých lidí. Kolem právě přichází jakási dáma, za ruku vede malé roztomilé děvčátko. Dítě spatřilo sedícího, ohnutého starce. „Mami, co dělá ten muž?“ „Odpočívá, miláčku!“ „Proč odpočívá?“ „Protože je unaven.“ „Proč je unaven?“ „Protože je stár.“ „Co mu to tam visí za penízek?“ „To je vyznamenání, které dostal ve válce.“ „Proč má ten muž na sobě staré šaty?“ „Protože je chudý.“ „Mami mám teď narozeniny?“ „Vždyť víš, že máš. Dostala jsi přeci cukrovinky, bábovku, novou kabelku co neseš a v ní 50 Korun.“ „Je těch 50 korun opravdu mých?“ „Jistě, můžeš s nimi udělat, jak chceš.“ Děvčátko náhle pustilo matčinu ruku, přiskočilo k chvějícímu se starci, otevřelo malou taštičku, vyndalo z ní peníze a podávalo je starci se slovy: „Na.“

Stařec se nechápavě podíval. Okamžik nemohl vůbec promluvit – pak se vydralo z jeho hrudi: „Zaplat' Pán Bůh, anděli!“ A maličká již utíkala zpět k mamince. „Mami jsem anděl!“ „Ano, jsi.“ „A proč tedy nemám křídla?“ „Jsou také andělé bez křídel.“ Tu náhle rozevřela maminka náruč a sevřela dítě, tisknouce je k hrudi. A tam na lavici sedí starý pán, slzy mu stékají do hustého vousu. Vždyť našel opět víru, dosud jsou hodní lidé.

Ten příběh byl napsán hodně dávno, ještě ani vaši rodiče nebyli na světě. A přeci nám může ukázat na velké tajemství Vánoc. DÁVAT. I Bůh nám dal největší dárek, poslal nám svého syna a jeho narození si budeme připomínat.

Tak co umíš jenom brát nebo i dávat? Připravíš si dárek i ty pro druhé? Můžeš něco nakreslit, vyrobit nebo pomoci rodičům a nezapomeň na Pána Boha on na tebe čeká každý den a má velikou radost, když si na něj vzpomeneš.

??? každý den si vybarvi jedno políčko, zkus se při tom zamyslet nad uplynulým dnem co se ti povedlo a co ne? Už jsi lepší?

... a nejen pro mládež

Koncert Quo Vadis

Minulou sobotu se pět Chodů (tím chci říct nejen domažličáků, ale i klenčáků) vydalo na koncert plzeňské hudební skupiny Quo Vadis. Tam jsme zjistili, že chodů je tam mnohem více. Vystoupení začalo něco po šesté a již chvíli před začátkem bylo v salesiánském kostele sv. Martina a Prokopa těžké najít místo k sezení. Během večera zaznělo mnoho skvěle podaných písniček. Byl to hezky udělaný průřez historií této skupiny. Při tomto koncertu otec biskup požehnáno nové CD skupiny s názvem „Kam kráčíš“. Po skončení jsme přijali s ostatními posluchači pozvání na malé občerstvení do salesiánského střediska, kde byl čas na popovídání o prvních dojmech. Z koncertu jsem odjížděl opravdu nadšený a těším se na příští ☺. A písničky v nás stále zní.

Kuba a ostatní

